

Torben Hjul Andersens prædiken 4. søndag efter trinitatis

Taler

Torben Hjul Andersen
Domprovst over Haderslev Stift

Dato

10. juli 2022

Sted

Haderslev Domkirke og Hertug
Hans Kirke

Omstændigheder**Prædikentekst**

Matthæusevangeliet kapitel 5, vers 43-48

Salmer til gudstjenesten i Haderslev Domkirke

Gud, du, som lyset og dagen oplod
Dit værk er stort, men jeg er svag
Du kommer, Jesus, i vor dåb
Nogen må våge i verdens nat
Vor Gud han er så fast en borg
Som korn fra mange marker
Til himlene rækker din miskundhed, Gud

Salmer til gudstjenesten i Hertug Hans Kirke

Til himlene rækker din miskundhed, Gud
Dit værk er stort, men jeg er svag
Nogen må våge i verdens nat
Vor Gud han er så fast en borg
Nu går solen sin vej

- 1 Jeg har et patronkors i hånden. I kan ikke se det, for det er kun 5 cm høj og vejer ikke ret mange gram, men dets betydning er både tung og dyb. Jeg købte det for en del år siden, hvor vi i Slagelse havde besøg af Konfirmandaktion.
- Konfirmandaktion er, at et ungt menneske fra Danmark rejser rundt med en
- 5 ung fra et 3. verdensland der fortæller konfirmanderne om deres liv og deres kirke. Det har været nogle meget stærke beretninger, og tankevækkende for både konfirmander og præst, og jeg har oplevet det både medens jeg var i Slagelse og her.
- 10 Det var Gloria, som havde patronkorsene med. Hun stod ved siden af sin mor, da moderen blev dræbt af oprørere i Siera Lione i borgerkrigen i 90'erne. Den oprørssoldat, som havde skudt hendes mor holdt sin pistol til Glorias hoved og sagde, at hun ikke måtte græde, for hvis hun gjorde det, så ville hun også blive skudt.
- 15 Nogle år senere mødte Gloria den mand igen. Han kunne ikke kende hende, for

nu var hun blevet voksen og hun var jo blot en af mange. Hun kunne kende ham. Han bad om et glas vand, og hun rakte ham vandet.

20

Det er her patronkorset kommer ind i billedet, for kirken i Sierra Leone har ydet en enorm indsats i det forsoningsarbejde, som er så afgørende og så vanskeligt efter en borgerkrig. Patronkorset er lavet af afskudte patroner, som der desværre var alt for mange af, og så har man savet et kors ud af patronen, dog således at bundstykket er bevaret. De blev solgt og pengene gik til kirkens forsoningsarbejde. Det har gjort så stort indtryk på mig, at jeg har taget korset og den nedskrevne beretning med gennem to flytninger.

25

Dagens evangelium er taget fra Bjergprædikenen, den første af fem store taler i Matthæusevangeliet. Det er Jesus der taler, og jeg vil tro, at hans disciple har været lige så forurolige som jeg er over at høre ordene: ”Men jeg siger jer: Elsk jeres fjender og bed for dem, der forfølger jer.” Glorias fortælling, og med tankerne på hvad der skete i Fields, Ape i Japan, situationen i Ukraine og alt for mange andre steder, er der noget, der blokerer fuldstændig i én, når man hører: “elsk jeres fjender og bed for dem, der forfølger jer!”

30

Og var det ikke Vorherre selv, der havde sagt det, så havde vi alle affærdiget det som tåbelig romantik uden blik for virkelighedens realiteter. For det er bare så umuligt og urimeligt. Vi kan ikke. Vi kan ikke elske dem, der stræber os efter livet.

35

Det kan være svært nok “bare” at efterleve det centrale kristne bud om at elske sin næste som sig selv. Så når vi påberåber os “vore kristne værdier” i forhold til andre mennesker med andre religiøse og kulturelle baggrunde, så skal vi huske, at fjendekærlighed er en af de kristne værdier, vi påberåber os!

40

En af grundene til at det synes så uoverkommeligt og fuldstændig umuligt at elske sin fjende, er at ordet “elske” er et følelses-ord for os. At elske nogen eller noget har med store følelser at gøre. Men det er ikke kærlighed som følelse, Jesus kræver, men kærlighed som livsholdning, som en indstilling til livet og de mennesker, som vi måtte møde på vores vej. Når Jesus siger “elsk din fjende”, så er det en befaling til at handle anderledes og ikke falde tilbage til gengældelse: når han gør det, gør jeg også det. Når de er sådan, er vi også sådan. Det drejer sig ikke om følelser, men om handlinger. Ikke om at føle, men om at række et glas vand.

45

Patronkorsene var en central del af kirkens handlinger i Sierra Leone; dels ved at skaffe økonomi, men også fordi de udtrykker noget grundlæggende i forsoning. Patronen i sig selv indikerer, at der er død i livet. Netop den patron, som jeg står med i hånden kan have kostet et menneskeliv. Ud af det, er der savet et kors. Jesus døde også for menneskers hænder, hamret op på korset. Selv der, i smerten og fornedrelsen, bad han for dem, der henrettede ham. Så korsets betydning rækker altså både til dem der dør og også til dem, som dræber. Patronkorset udtrykker, at Jesus døde for både offer og for den, der trykkede på aftrækkeren. Han er der – i lidelsen – i begges lidelse.

I forsoningsarbejdet er det vigtigt ikke at gå for hurtigt fra Langfredag til Påskemorgen, ikke at gå for hurtigt fra lidelsen til forsoningen – måske endda til tilgivelsen. Det kan man ikke, hvis det skal være virkelig forsoning – være en håbets bro. Første bropille i håbets bro er at sætte ord på lidelsen, undertrykkelsen, smerten, skylden. Hvis det skal være en virkelig håbets bro, skal både offer og gerningsmand sætte ord på – og høre hinandens ord.

Den anden bropille er så forsoningen. Det er ikke sikkert, at man kan nå frem til tilgivelsen. Det kan have gjort for ondt eller man kan ikke tilgive uden indirekte at håne andres lidelse, men her rummer dagens evangelium en brugbar nøgle. Det er ikke et spørgsmål om følelser men om handlinger. Gloria behøvede ikke bekymre sig om sine følelser over for oprørssoldaten, men hun skulle handle korrekt. At elske er i Bibelen ikke det samme som ”synes om.”

Det gælder også, når det er mig, der er gerningsmand. Når det er mig, som en anden beder for efter Jesu befaling: Bed for dem, der forfølger jer. Jeg er jo også gerningsmand. Jeg har ikke dræbt nogen fysisk, men jeg er helt klar over, at jeg også har såret mennesker og ødelagt noget i dem. Taget noget af livsglæden fra mennesker, f.eks. ved mine ords projektiler. Eller ved det, som jeg burde have gjort, men ikke fik gjort. Så jeg har også affyret projektiler, der kunne danne basis for et patronkors. Netop et kors, det kors, som Jesus døde på. Man må sige, at det er et meget håndgribeligt udtryk for, at også mine projektiler, min synd er en del af det kors, som Jesus døde på.

Jesu kors udtrykker lidelsen og opstandelsen. Projektilet har ikke det sidste ord. Døden har ikke det sidste ord. Stenen blev væltet fra graven, og Jesus opstod. Derfor kan man sige, at opstandelsen, den anden bropille i håbets bro er funderet på den sten, der blev væltet fra indgangen til graven. Forsoningen –

måske endda tilgivelsen hviler på den sten, der blev væltet fra graven påskemorgen. Derved rejses der en håbets bro i denne verden, hvor vi kan tale tydeligt om smerten og lidelsen – både min smerte og den smerte som jeg forvolder – og tale lige så tydeligt om Guds kærligheds magt, som bærer håbets bro i denne verden.

Må jeg kunne tale tydeligt om det og bygge med på broen, række lidt af det videre – måske som et glas vand.

105 Amen.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

110 **Kildetype**

Digitalt manuskript

Tags

4. søndag efter trinitatis, Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

115 <https://www.dansketaler.dk/tale/torben-hjul-andersens-praediken-4-sondag-efter-trinitatis-2022>

120

125

130